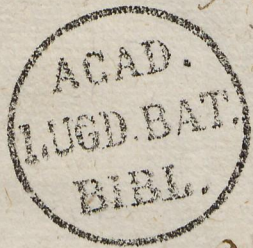

Nobilissime ac Amplissime Vir.

Nisi ea esset animi tui generositas, ut cum illis, quos tuos in solium facere voluisti, agere consuevisset, tanquam si nihil unquam beneficij illis dedisset, forteam in memoriam tuorum in me meritorum revocatus ornatissimum tuum filium mihi commendare non necesse iudicasset; cum omnium hominum, quos sero sustinet, ingrattissimus forem, nisi quicquid in me esset virium atque industria promovendis nobilissimi iuvenis studij, etiam non rogatus, impenderem. Tibi enim, Vir Amplissime, precipue debeo, quod vororum meorum tandem compos eo impensidum sim loco, ut maiori cum animi tranquillitate indaganda veritate operam navare possim; quod cum semper & ubique in memoria sim habiturus, votis ad mundiciam usque felicibus mihi frui videbor, illam subinde nancisci orationem, qua aliquo saltem modo tibi debitam gratitudinem persasam facere possim. Etiam igitur atque etiam te rogo, ne dubites me obtinere id opera daturum, ut nunquam pressantissimas tuis Ludovicij mihi cum insigni studiorum tuorum progressu, ad te redeam. Non possum enim quin ab egregia eius indole mihi promissam, illum profutura suadentibus sedulo dicto audientem fore; ut hoc facto, quod generosiora semina Aleur, in ortus suos animosus expugat. Vnum est quod me male habet, quod nimirum, cum posteaquam manuum ferula subdixi animum ad poesi nunquam appulerim, illi force in ingenij cultu, ut quidem optarem, luce mea prebuere nequeam: engora
bor

tamen ut amplissimi sui parentis desiderio morem
gerat. Declinationum exercitia quod attinet, sic
iam animum induxeram, ut illis Collegiis nostris cum
formandi atque potendi styli, tum acquirendo in dicendo,
remissis, ego diligenter exerceam, quod in illis
apprimè in vita utile futurum semper tecum iudicavi.
Ceterum nullus dubio quin hoc nostrum Collegium ad
summum assurgat splendorem, cum utriusque Principi
illud cordi tantopere esse videam. Illorum blunudo
quorum cura atque fidei illud fuit committum, futurum
arbitror, ut summa ope intantum liberaliori quodam
agendi modo discentium nobilitum studia ordinare atque
promovere, ut, si tenus fiat studiorum per se spes
suorum fructentur. Hactenus manum operi admove-
re mihi non licuit, imò ne quidem libri fui, cum ab illo die
quo hic sum, cum amplissimo Hilleri filio emperatore
uno eodemque, continuis operarum turbit obnoxio, cubiculo
ut necesse habuerim. Verum spero de comoda sanis habi-
tatione brevi mihi prospersum iri, quod iam diu flagran-
tissimo desiderio exopto. Iurera tibi, Viri Amplissime,
quam sumissime supplico ut, quemadmodum cepisti,
patrocinio tuo me fore pergas. Deum precor tui diu
interdis, illisque te bees gratie sue muneribus, quae
capacissima mea vasa supergrediantur.

Clarissimo Regium de propentissimo
tuo in illum affectu, data oratione
certiorem reddam.

Amplitudini tuae

Dabam Brede prid: kal: Decem: 1646.

Devotissimus
Henricus Bornius.

A Monsieur

Monsieur De Zuylichem
Conseiller & Secrétaire de
son Altesse à la Haye

